

matter og gjør anpusten: Man bliver frøgtfom af sig og Ansigtet bliver poset og gulbleegt; det hvide i Diet faaer samme Couleur; Man har Bærf, som i Forstningen soles snart paa et, snart paa et andet Sted, men omsider sætter sig, fast i Leddene, helst i Knæerne. Der saavel som paa den indre Side af Benene faaer man Pletter: Tand-Riødet bløder ved mindste Trykning, det begynder at fløe, siden hovner og bliver mørkerødt; nogen Tid derefter sætter sig derpaa smaae Saar, det skiller sig fra Tænderne, hvorover de løsnes. Tand-Riødet giver ond Lugt fra sig og man faaer tung Aande.

No. 6.

Elixir stomachale.

Mave-Elixir.

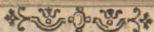
Dosis heraf er en halv Skesuld, det tages ind i Vin eller Canele-Band. Det er got for Mave-Bærf og kan indtages naar det behøves; men naar man dermed vil opvække Appetiten, bruges det 14 Dage efter hinanden, et Qvarters Tid for Middags-Maaltidet. Frisk Land-Luft og god Bevægelse giver dog snarest Mad-Lyst.

Naar man vil vide om Appetitens Mistelse kommer af en emfindelig og vanskelig Mave, eller deraf at den er for slap, seer man efter hvordan Vandet seer ud om Morgenerne. Er det bleegt eller hvidt med hvidt Bundfald, og man hverken har Hede, Tørst eller Feber; saa er det et Tegn til at man har en slap Mave, og da er just denne Elixir tienlig; men

Men gaar Bandet meget lidet, er rødt eller tykt, Maveu bliver tyk naar man har spist og man mærker til nogen Heede, da bør det ei bruges, men Elixir vitrioli acidulatum see P. 20.

Har man Cruditeter i Mave, hvilket nok mærkes om Tungen er uren, om man besværes af Opstigeller, har ond Smag i Munden, Svindel, Hoved-Bær, Bæmmelse eller virkelig Opkastning, da var et Bræk-Middel den beste Maves-Elixir for den, som har lært ved at faste op. Naar det ei kan skee, bør man laxere en og anden Gang.

Maven kommer desuagtet ikke i ret Skif, dersom man ikke observerer af hvad Natur Cruditeterne ere. Om Opftigelserne ere sure, saa bør man dæmpe Syrligheden med Draaberne mod Syrlighed: Pag. 26. No. 17. Ere de bedste og ligesom af raadne Æg, (til Tegn at man har spist for ofte Kied,) saa tager man ofte ind Cremor tartari see Pag. 75. No. 40. og drifker Limonade. Ere de harske, som skeer, naar man har spist megen feed Mad, saa tager man lidet Sukker i Munden og langsomt svælger ned; eller Cremor tartari blandet med Citron-Morseller. Bestaae Cruditeterne udi seig Slim, som gjør Maven haard, stor og opblæst, saa bør man først opløse den med Malurts Salt, Pag. 63. No. 37. og derefter indtage Rhabarber i Pulver eller som Tinctur. Hjelper Naturen sig af med alt dette Onde ved Opkastning, saa bør den ei hindres, men befordres ved lunket Vand, indtil det kommer lige saa klart op som det er nedsvælget. Tager det Veien giennem Stoeigangen, bør ikke heller det hindres, men

men blot et par Piller indtages af Rhabarber-Extract nogle Gange om Dagen, isald derved er vrid i Livet. See Piller af Rhabarber-Extract. Pag. 83. No. 42.

No. 7.

Tinctura Rhei dulcis.

Er et got Laxer-Middel, naar man deraf tager 2de Madſkeer og har frem for andre det Fortrin, at det, i Henſeende til Rhabarbern, tillige styrker Mavens og Tarmene. Det bruges med Nytte mod Ufordøielighed, Hierte- og Mave-trykken, Binde, Colique og Gulsot. For Børn er det især tienligt, eftersom i deres Mave gierne samles Cruditeter, hvilke, hvis de ikke afføres, forarsager enten Opkastning eller diarrhée, eller, isald de faae Tid at drage sig ind i Blodet, Feber.

No. 8.

Elixir aperitivum.

Aabnende Elixir.

Dosis deraf er halvanden eller tvende Madſkeer. Det giver en let Aabning og kan indtages om Aftenen, uden at incommodere om Natten. Børn kunde bruge det, men i mindre dosi; ligesledes Frugtſommelige og de der ligge i Barselseng. Naar man er obstrueret og tillige plaget af Binde, pleier jeg blande en Madſke heraf med lige ſaa meget af Tinctura Rhei dulcis.

De Tegn hvoraſ man kan vide, om et Laxativ er nødigt, ere i Særdeleſhed Obstruction, men desuden ureen Tunge, ond Smag i Munden, Kæbelser af Mavens, Appetitens Miſtelse, Bæm-